

Loven giver for Vinteren 1924—25 ($\frac{1}{10}$ 24— $\frac{1}{4}$ 25) samme Bestemmelser, som ved Loven af 3. December 1924 (se Aarbog 1923—24, pag. 146) blev givet om Bemyndigelse for Kommunalbestyrelserne til at yde Brændselshjælp til Aldersrentenydere, dog med den Afvigelse, at der er indsat en Bestemmelse om, at Forsørgelseskommunen skal refundere Opholdskommunen $\frac{3}{4}$ af det ydede Beløb — Staten skal lige som tidligere refundere Kommunerne $\frac{1}{4}$, dog ikke over 500 000 Kr. Det er derhos indsat i Loven, hvad i Fjor kun omtaltes i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Brændselet kan leveres ved Udlevering af Mærker til Betaling af Brændsel, og at Kommunalbestyrelserne kan i enkelte ganske særlige Tilfælde træffe Afgørelse om anden Anvendelse af Mærkerne.

Det af Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag gik ud paa at tillægge Aldersrentenyderne — udenfor kommunale Aldersdomshjem — til Brændsel et Beløb, der for samlevende Ægtefæller som begge er berettigede til Aldersrente, skulde udgøre 75 Kr. og for enlige Personer 50 Kr., der skulde udbetales af Kommunalbestyrelsen i Aldersrentenydernes Opholdskommune, men med Ret til Refusion efter samme Regler, som gælder for Refusion af Aldersrente efter Loven af 7. August 1922, nemlig saaledes, at Forsørgelseskommunen skulde afholde tre Fjerdedele af Udgifterne og Statskassen derefter syv Tolvtedele af Kommunernes Udgifter. Det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Loven af 1923 var anvendt af ca. 1 230 af Landets 1353 Kommuner, og at den havde medført en Udgift af ca. 2 186 000 Kr., hvoraf Statskassen altsaa skulde udrede 500 000 Kr. De af Ministeren foreslaaede Bestemmelser kunde efter en af „Det statistiske Departement“ foretagen Beregning antages at ville medføre en Udgift af ca. 5 500 000 Kr., hvoraf Staten vilde komme til at udrede ca. 3 200 000 Kr., Kommunerne ca. 2 300 000 Kr.

Det forelagte Lovforslag mødte imidlertid Modstand i Folketinget. I Betænkningen fra det her nedsatte Udvalg udtales det, at der vel var Enighed med Regeringen i, at der bør ydes Aldersrentenyderne en Brændselshjælp, men om dennes Størrelse og om det skulde gøres til en Pligt for Kommunerne at yde den, var der indenfor Udvalget stærkt divergerende Meninger. Et Mindretal (Socialdemokraterne) ønskede Lovforslaget gennemført, saaledes som det var forelagt. Et andet Mindretal (det radikale Venstre) ønskede det gennemført med en enkelt Ændring. Venstre og det konservative Folkeparti ønskede ikke at gøre Loven mere omfattende med Hensyn til Hjælpens Størrelse, end denne var sidste Vinter, ligesom de to Partier